

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010151
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921010151.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného ml. G. T. a spol., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. februára 2022 o odvolaní obžalovaných ml. G. T. a ml. H. R. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/19/2021 zo dňa 06. mája 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/155/2020 zo dňa 6.5.2021 vo výrokoch o treste a spôsobe ich výkonu obžalovaných ml. G. T. a ml. H. R..

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaných.

1/ ml. G. T., nar. XX.XX.XXXX v A. E., trvale bytom H. XXX/X, okres A. E., podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

2/ ml. H. R., nar. XX.XX.XXXX v A. E., trvale bytom H. XXX, okres A. E., podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 117 ods. 5 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/155/2020 zo dňa 6.5.2021 boli obžalovaní uznaní vinnými a to: 1/ ml. G. Horváth z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a 2/ ml. H. R. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

v bližšie nezistenú dobu pravdepodobne 11.01.2021 v čase okolo 22.00. h v obci H., okres A. E. vnikli po vzájomnej dohode do neoploteného neobývaného rodinného domu č. XXX a to tak, že cez otvorené

okno v zadnej časti domu vliezli do priestorov domu, odkiaľ odcudzili 1 ks krbových kachlí nezistenej značky a typu, 2 ks plechových rúr, 1 ks kolena napojenia na dymovod, 1 ks akordeón zn. Baile a 1 ks plynovej fľaše na propán bután o hmotnosti 10 kg, čím spôsobili majiteľom O. N., nar. XX.XX.XXXX v A. E., trvalým bydliskom H. XXX, okres A. E. a B. N., nar. XX.XX.XXXX v A. E., trvalým bydliskom H. XXX, okres A. E. odcudzením týchto vecí škodu vo výške 180 €, pričom ml. H. R. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/75/2019 zo 16.10.2019, právoplatným 16.10.2019, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so skúšobnou dobou na 1 rok a zároveň mu bol zrušený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so skúšobnou dobou na 1 rok, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/37/2019 z 12.06.2019, právoplatným 12.06.2019, pre prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzuje.

Za to bol obžalovaný 1/ ml. G. T. odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný 2/ H. R., bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených B. N. a O. N., s nárok na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podali odvolanie obaja obžalovaní, ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnili. Uvedli, že majú za to, že okresný súd pri ukladaní trestov dostatočne neprihliadol na všetky okolnosti. Nestotožňujú sa s názorom súdu, že na ich osoby z hľadiska prevýchovej je potrebné pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom v takom rozsahu, ako ho uložil súd, ani s názorom, že dostatočná prevychová bude zabezpečená práve uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Poukázali, že na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní a konajúci súd toto ich vyhlásenie prijal a na hlavnom pojednávaní vykonal už len dôkazy súvisiace s výrokom o treste v zmysle ustanovenia § 257 ods. 8 Trestného poriadku. Na základe prijatého vyhlásenia, že sa cítia byť vinnými zo spáchania skutku, ktorý sa im obom kladie za vinu a z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že spáchali skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Od počiatku prípravného konania spáchanie skutku žiadnym spôsobom netajili a dobrovoľne sa priznali ku spáchaniu trestného činu a svoje protiprávne konanie obaja úprimne oľutovali. S orgánmi činnými v trestnom konaní aktívne spolupracovali a svojim konaním sa pričínili k vráteniu odcudzených vecí poškodeným. Práve ich priznanie bolo jediným dôkazom na začiatku konania, ktorý ich usvedčoval zo spáchania prečinu.

Obžalovaný ml. G. T. poukázal, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/62/2019 zo dňa 14. 11. 2019, právoplatným dňa 02. 12. 2019 pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, pričom mu súd výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. V súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s družkou I. R., s jej tromi deťmi. V mesiaci 23.8.2021 sa im narodilo ich spoločné dieťa, o ktoré by sa chcel od začiatku riadne starať. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a s prihliadnutím na jeho kritický postoj k spáchaniu tejto majetkovej trestnej činnosti, úprimné oľutovanie spáchania činu, ako aj jeho úprimnú snahu začleniť sa do spoločnosti a viesť riadny rodinný život spolu s družkou a s deťmi, má za to, že v jeho prípade je možné pokladať skôr uložený a nevykonaný trest odňatia slobody na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočnú.

Obžalovaný ml. H. R. poukázal, že je umiestnený v Reedukačnom centre Bystričany, v ktorom bude umiestnený až do dovŕšenia plnoletosti. Práve v tomto zariadení je pozornosť venovaná na jeho nápravu, teda na nápravu jeho nedostatkov v sociálnej prispôsobivosti, v osobnostných vlastnostiach

a charakterovom vývine. Má záujem sa pracovne realizovať a preto sa v reedukačnom centre zapája do rôznych prác, napr. pri údržbe areálu, zaučá sa aj holičstvu - strihaniu a úprave vlasov a podobne. Z hľadiska uloženia trestu by k jeho náprave postačovalo uloženie trestu povinnej práce popri ďalšej reedukácii v centre do doby dovŕšenia plnoletosti, čím by sa u neho ďalej formovali aj pracovné návyky. Trest povinnej práce by tak mohol vykonať súbežne s umiestnením v reedukačnom centre alebo v mieste svojho trvalého bydliska po ukončení pobytu v reedukačnom centre.

Na záver vyslovili názor, že nepodmienečný trest odňatia slobody mladistvému páchatelovi má byť uložený len v nevyhnutnom prípade, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob vykonania činu, jeho následky, ale aj na ich osoby ako aj to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby majú za to, že na ich nápravu nie je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Navrhli, aby odvolací súd zrušil výrok o treste u oboch obžalovaných a všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce a u obžalovaného 1/ ml. G. T., rozhodol tak, že upustí od uloženia ďalšieho trestu a u obžalovaného 2/ ml. H. R. tak, že mu uloží trest povinnej práce.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaniach sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaných ml. G. T. a ml. H. R..

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, uložené tresty za primerané a navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť.

Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd rozhodol vo veci v súlade s ich návrhom v podanom odvolaní. Vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj na osoby obžalovaných má za to, že nie je nevyhnutné, aby im boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaných bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaných je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 6.5.2021 obaja obžalovaní v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinnými zo spáchania žalovaného skutku. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Okresný súd správne po právnej stránke posúdil konanie obžalovaného 1/ ml. G. T. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaného 2/ ml. H. R. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie

dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výroky o uložených trestoch.

Odvolací súd teda následne preskúmaval výrok o treste u oboch obžalovaných a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 a § 117 Trestného zákona, keďže sa dôsledne nevysporiadal so zásadami ukládania trestov u mladistvých, preto výrok o uloženom treste zrušil a o treste rozhodol sám.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Podľa § 117 ods. Tr. zák. trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Obžalovanému ml. G. Horváthovi boli v danom prípade druh a výmera trestu stanovené zákonným ustanovením § 212 ods. 1 Tr. zák. umožňujúci uložiť mu trest odňatia slobody až na dva roky. Na základe ustanovenia § 117 ods. Tr. zák. sa trestná sadzba znížila až na jeden rok. Obžalovanému na jednej strane poľahčovalo podľa 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu, avšak na druhej strane mu priťažovalo podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov. Takto uložený trest odvolací súd vyslovil ako nepodmienečný, nakoľko neboli splnené podmienky § 49 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/62/2019 zo dňa 14. 11. 2019, právoplatným dňa 02. 12. 2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. poriadku súd nemôže páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, opätovne podmienne odsúdiť. Odvolací súd však na rozdiel od súdu prvého stupňa, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, pretože ak súd ukladá mladistvému, ktorý neprekročil osemnásť rok svojho veku, nepodmienečný trest odňatia slobody, musí rozhodnúť, že sa trest vykoná v ústave na výkon trestu pre mladistvých. V takom prípade nerozhoduje o vonkajšej diferenciacii výkonu trestu podľa § 48. Odvolací súd na základe podaného odvolania skúmal aj ďalšie možnosti pri ukladaní trestu, ktoré by prichádzali do úvahy. V danom prípade však neboli splnené podmienky na upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák., tak ako sa domáhala obhajoba obžalovaného, pretože predchádzajúci podmienený trest u osoby obžalovaného nesplnil svoj prevýchočný účel. Taktiež odvolací súd nezhliadol splnenie podmienok na uloženie alternatívneho trestu.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanému ml. H. R., tak trest mu bol ukladaný podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. umožňujúci uložiť mu trest odňatia slobody na šesť mesiacov až na tri roky. Na základe ustanovenia § 117 ods. Tr. zák. sa trestná sadzba znížila na tri mesiaca až na osemnásť mesiacov. Obžalovanému poľahčovalo podľa 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu, pričom mu priťažovalo podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Po zhodnotení všetkých skutočností, odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov. Takto uložený trest odvolací súd vyslovil ako nepodmienečný, pretože obžalovaný opakovane narušuje záujmy spoločnosti chránené trestným zákonom. Predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/75/2019 zo dňa 16.10.2019, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, totiž nemalo na jeho osobu dostatočný prevýchočný účinok, keď krátko po uplynutí skúšobnej doby sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu. Odvolací súd aj v tomto prípade na rozdiel od súdu prvého stupňa, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. V čase vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa obžalovaný neprekročil osemnásť rok svojho veku,

preto bol okresný súd povinný rozhodnúť, že trest vykoná v ústave na výkon trestu pre mladistvých. Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania odvolacím súdom obžalovaný už prekročil osemnásť rok svojho veku, preto bolo u neho aplikované ustanovenie § 117 ods. 5 Tr. zák., pričom odvolací súd má za to, že mu je potrebné venovať osobitnú starostlivosť a v ústave na výkon trestu pre mladistvých bude jeho náprava účelnejšie zabezpečená. Odvolací súd nevhliadol splnenie podmienok na uloženie alternatívneho trestu, trestu povinnej práce, keďže predchádzajúce podmienené odsúdenie u osoby obžalovaného nespĺnilo svoj prevýchovný účel.

Takto uložené tresty osobám obžalovaných zodpovedajú zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34, § 38 a § 117 Trestného zákona a takéto postih páchatel'ov je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložené tresty nie je možné považovať za neprimerané a represívne.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutia bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.